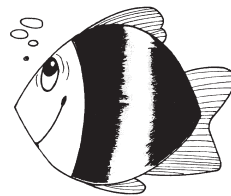

de colores

– az esztergom-budapest cursillo hírlevele –

„A feltámadás reménye, öröme töltse be szívedet!”

SZEMELVÉNYEK Dr. BEER MIKLÓS PÜSPÖK ATYA HOMÍLIÁJÁBÓL,

mely 2009. február 14-n az Országos Ultreyán hangzott el

Ennek a mai találkozóknak, ennek a mai hálaadó szentmisénknek az egyik legfontosabb felismerése, hogy minket nem keserűsége, nem panaszkodásra, nem méltatlankodásra, meg elégedetlenségre szánt az Úristen, hanem a remény továbbadására, az ő szeretetének a közvetítésére. Éppen ezért, mert annyi baj van ebben a mai magyar társadalomban, és Európa is beteg, a világ is beteg. Az elmúlt héten Rómában együtt voltam sok-sok püspök társammal, és többször is szó esett erről – Madagaszkáron polgárháború dúl, Afrikába Kongó és Zambia között is feszültségek vannak, éhezés van, sok minden szörnyűség. Mi most kaptuk Jézustól a küldetést.

Vár ránk a világ, mert beteg és éhezisomjazza Krisztus szeretetét. Azért depressziós a mai ember, mert azt hiszi, hogy őt nem szereti senki. Ki mondja el neki, – ha nem mi, akik megkaptuk a Szentlélek kegyelméből hitnek az ajándékát, – hogy szeretve vagyunk, féltve vagyunk, örök életre vagyunk meghíva. Küldetésünk van. Ennek a mai ünnepnek, ennek a mai hálaadásnak ezt a két gondolatát szeretném kihangsúlyozni, hogy ezt a küldetést csak úgy tudjuk teljesíteni, ha Krisztus szeretetében egyek vagyunk. Ott Rómában többször is elméltünk püspöktársaimmal az Úr Jézusnak az utolsó-vacsorai beszédéről, amikor imádkozik az egyházért. „Hogy egy legyenek, ahogy te atyám bennem és én tebenned, úgy legyenek ők is egy

mibennünk, hogy elhiggye a világ, hogy Te küldtél engem.”

A mi egységünk a biztosítéka, a hitelesítője Jézus megváltó küldetésének. Képesek vagyunk a Szentlélek Úristen erejéből erre az egységre jutni. Ezt akarjuk most veletek együtt átélni, hogy sokféle vagyunk, sokféle karizmát kaptunk, de a legfontosabb karizmát is megkaptuk: a szeretetet. Ő szeretett engem, és meghalt értem. Ez a szeretet kell, hogy bennünket is fűtsön, bátorítson, lendítsen, és egymásban észrevegyük ezt a Krisztustól kapott szeretetet. És megköszönjük ezt a legnagyobb karizmát egymásnak. És együtt akarjunk Jézus szeretetének a tanúi lenni. „Nézzétek, hogy szeretik egymást”.

Ez a Cursillo mozgalom, amit a Jó Isten ajándékkul adott most már 20 éve a magyar egyházunknak, annyi kis közösséget indított el. Titeket, és akik otthon vannak, akik otthon maradtak és imádkoznak értünk. Ajándékkul adta, hogy talpra állítsuk, hogy fölébresszük a mi népünkben Isten szeretetét és a reménységet.

Szükségünk van arra, hogy újra felismerjük, mit jelent kereszténynek lenni. Melegítse át a szívünket-lelkünket, ahogy a Szentírásban olvassuk ezt a mondatot, hogy: „Isten gyermekeinek hívnak minket, de azok is vagyunk”. Ezt nemcsak mondjuk, nemcsak mondják rólunk, hanem átéljük, hogy azok is vagyunk. Ezért merjük mondani Szent Pállal, hogy Krisztus szeretete sürget min-

ket. Mert átmelegíti, átizzítja a szívünket az Istengyermekségnek az öröme. Szeretve vagyunk az Úristen által Jézus Krisztusban.

A világnak Krisztus kell, és kellesz te is, mert Krisztushoz tartozol. Ez mindnyájunkra vonatkozik, cursillistákra, mindenkire, akiben a Szentlélek Úristen megérlelte a küldetés lelkületét, a missziós küldetésnek az örömét és felelőségét. Krisztus kell ennek a világnak, és te Krisztushoz tartozol, ezért van rád is szükség. Úgy örülök, hogy a püspök atya külön is kihangsúlyozta, hogy nem mi papok vagyunk többségben, hanem ti vagytok többen. Mi papok, – talán az Úristennek egy különleges szándéka is, hogy egyre kevesebben vagyunk, – de ti egyre többen vagytok, és együtt vagyunk Krisztus egyháza. Az a tűz, az a szeretet, az a felelősségérzet, ami bennetek van, az kell, hogy együtt vigyen bennünket a mi népünk megújításáért, életre keltéséért Krisztus szeretetében. Az egység feltétele a mi küldetésünknek. „Most amikor készülünk az Eucharisztia közös megünneplésére, Jézus szeretete járja át mindnyájunk szívét.” Ez a szeretet érlelje meg továbbra is bennünk azt a hitet, azt a meggyőződést, azt a reménységet, hogy bennünk és általunk az Úristen megújítja ezt a világot.

Bennünk és általunk.

XVI: BENEDEK PÁPA ÜZENETE AZ ORSZÁGOS ULTREYÁRA:

„Az Egyház életében mindig fontos szerepet töltek be a mozgalmak, amelyek lendületet visznek az Egyház életébe, segítettek és segítenek megtalálni, megélni a hitünket, vagy éppen felfrissülnünk benne. Magyarországon a Cursillo húsz évvel ezelőtt, 1989-ben, az újrekedés nehéz időszakában Iszkaszentgyörgyről indult el, hogy segítsen megtapasztalni a megélt hitet. Ebben a húsz esztendőben a Mozgalom eljutott a magyarországi egyházmegyékbe és képes volt megmozgatni a hívők széles rétegét. Tevékenységük szép gyümölcse a Mária Rádió létrejötte is. 2008 végén a Cursillo fejlődése elérkezett ahhoz a ponthoz, hogy a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia egyetértésével megalakulhatott a Nemzeti Titkárság, új fejezetet nyitva a magyarországi Mozgalom életében. A jubileumi év alkalmából a Szentatya, XVI. Benedek pápa Szent Pálnak, a Cursillo védőszentjének közbenjárását kérve szívesen küldi apostoli áldását a magyarországi Mozgalomra és az első Országos Ultreya résztvevőire.”

Szent-Gály Kata: Keresztúton

Tudsz-e úgy szeretni, ahogy én szerettem...?
Reszketni, remegni az Olajfa-kertben...?
Elhagyatva lenni, egyedül a bűnnel...?
Szemben a Halállal, szemben a közönnyel...?

Adnád-e kezedet szorító kötélnek...?
Arcodat a gúnynak, lenéző köpésnek...?
Tudsz-e mellém állni fojtogató csendben...?
Az ostorozásnál eltakarnál engem...?

Tudsz-e úgy szeretni, ahogy én szeretlek...?
Tudsz-e túrni értem, hordani keresztet...?
Roskadva, remegve, föl, egész a célig...?
Akkor is, ha szíved ezer sebből vérzik...?

Tudod-e karodat szélesre kitárni...?
Az egész világért áldozattá válni...?
És tudsz-e pihenni úgy a kereszten,
hogy örvendezz rajta: mindig ezt kerestem...?

Tudsz-e mellém hágni...? A helyembe lépni...?
Magadat feledve életemet élni...?
Egészen eltűnni, elmerülni bennem...?
Tudsz-e úgy szeretni, ahogy én szerettem...?

A Cursilló

Kedves Testvérek,

Ez év őszén az a megtiszteltetés érte mozgalmunkat, hogy a Cursillo Európai Titkársága Magyarországon, közelebbről Esztergomban tartotta éves találkozóját (Pre-Encounter). Vendéglátó országgént a szervezési feladatok hárultak ránk, illetve az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye cursillistáira. Ezt a feladatot példásan megoldották. Külön köszönet illeti Várdai Juditot, Ocskay Andrást és Kovács Ádámot, akik a három nap lebonyolítása során kiváló házigazdának bizonyultak.

Ha objektív, csak a száraz tényekre szorítkozó beszámolót szeretnék írni, akkor pár mondattal ismertetném a napirendi pontokat, kihagyva az étkezések és a kávészünetek idejét.

Nem adja vissza azt a borzongást, amit csütörtök este a Szentmise kezdetén éreztem, amikor a Budapest-Hidegkúti énekkar – Héjja Gyuri vezetésével – színvonalas koncerttel ajándékozott meg bennünket. Fantasztikus volt, amikor a külföldi vendégek a dallamot felismerve bekapcsolódtak egyes énekekbe, hogy a koncert végén a De Colores 6-8 nyelven énekelt dallamára vonuljanak be az atyák az oltárhoz Dr. Székely János püspök atya vezetésével koncelebrálni a Szentmisét! Ahogyan a cursillo három napját sem lehet elmondani, úgy ezt sem lehet bemutatni a betűk és írásjelek korlátozott eszközeivel.

Nekem sokat jelentő élmény volt, hogy Dr. Székely János püspök atya szinte végig velünk volt. Nem csak köszöntötte a résztvevőket, mint a házigazda ország cursillóért felelős püspöke, hanem részt vett

Pre – Encounter

Európai Titkárság éves találkozója Esztergom, 2008. október 16-19.

az elmélkedések, előadások jó részén, részt vett a beszélgetésekben. A szüneteket nem arra használta fel, hogy visszahívja azokat, akik előadás alatt mobilján keresték, hanem beszélgetett a résztvevőkkel. A püspök atya volt „idegenvezetőnk” a Bazilikában és a szentmiséket is ő celebrálta. Egy püspök ránk áldozta majd' három teljes napját - sokszor a plébánosomból, parochusomból is csupán percek jutnak!

Mi a probléma a fiatalsággal? – kérdezte Fr. Stuart Chipolina csütörtök este. „Sokan mondják, hogy ez nem is probléma, hanem krízis, válság! És én azt kérdezem magamtól: ki is van igazán válságban?”

Ez a negyvenes éveik elején járó gibraltári atya olyan tűzzel beszélt, amelyet csak ritkán hallani. Merész párhuzamot vont a Mozgalom és az Egyház között. Vasárnap megtelnek a templomok (Gibraltárról beszélt...), de hétfőtől péntekig dolgozunk, szombat a szórakozás és ehhez senkinek semmi köze! Stuart atya hangsúlyozta: „Akik hétfőtől szombatig vagyunk, az meghatározza, hogy kik vagyunk vasárnap. Ha mi teljesen elköteleztük vagyunk az Egyház mellett vasárnap, akkor Isten dicsőségét, dicséretét szeretnénk majd vinni a hétköznapokba. A mi fiataljaink nem buták. Fizikai vagy lelki terror segítségével elrángathatjuk őket a templomba vasárnaponként, de ha mi becsapjuk a másikat vagy gyalázzuk és sértegetjük a többi embert a háta mögött a hét többi napján (vagy akár vasárnap is), akkor ők tudni fogják, hogy mi a fontos nekünk. Ha betű szerint akarjuk betartani a törvényt, ők tudni fogják, hogy nekünk vallásunk fontosabb az Istennel való kapcsolatunknál. Akarjátok, hogy a fiatalok jöjjenek a templomba és a cursillóba? Akkor legyetek Ti a Templom, az Egyház! Éljétek a parancsokat,

amint Márk evangéliumának 12. fejezetében írva van!”

Ismerős???

Stuart atya mondatai itt csengnek a fülemben: „Mi magunk szolgáljuk rosszul a Mozgalmat – és ezzel az Egyházat is – amikor tévedhetetlennek gondoljuk magunkat figyelmen kívül hagyva minden más véleményt és elvetve minden más gyakorlatot, mint nem eléggé „cursillós”-t.” A gondunk tehát a mentalitás: én nem akarok másoktól tanulni, különösen nem, ha az illető fiatalabb nálam. És bármilyen korú vagyok, mindig találok magamnál fiatalabbat, akinek a véleményét semmibe veszem, de találok idősebbet, aki az én ötleteimet fogadja elnéző – lenéző – mosollyal. Lennie kell bennünk egy nyitottságnak, ami visszautlíkrözi a fiatalok vagy fiatalabbak természetes nyitottságát.

Ez az elmélkedés volt a találkozó központi témája: **fiatalok a Cursillo Mozgalomban**. Néhány ország küldöttei beszámoltak arról, hogy ezzel a problémával hogyan próbálnak meg küzdeni, hogyan próbálják a fiatalokat bevonni a mozgalomba - ezáltal az egyházba.

És itt elérkeztünk a második személyes benyomáshoz, amiről írni akarok. Az ismertetett módszerekben egy volt közös: a problémát minden országban tapasztalják és próbálnak tenni is ellene.

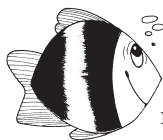
Horvátországban egyhetes nyári tábor szerveznek fiataloknak Krapanj szigetén: fiatal (25 év alatti) munkatársak és egy pap, előadások, kiscsoportos megbeszélések kint a szabadban. És persze barátkozás, úszás a tengerben, sport, ének és tánc. Aki egyszer volt, az újra menni szeretne – 2008 nyarán már 80 fiatal volt a szigeten egyszerre. A legtöbbször önmagát kereső, a világban helyét kereső fiatalokként érkeznek a szigetre, akinek semmilyen kapcsolata nincs semmilyen közösséggel. A fiataloknak szervezett egyhetes cursilló célja ugyanaz, tematikája hasonló a hagyományos cur-

sillóhoz, csupán a serdülők nyelvén szól és az ő életükhöz közelebb álló gondolatok, kérdések és problémák köré épül. A hét közösen eltöltött nap mindent megváltoztat. „Az ő életükben, viselkedésükben és környezetükhöz való kapcsolatukban történő változás az élő bizonyíték arra, hogy a cursilló módszere működik. Krisztussal az oldalunkon nem veszíthetünk! És Krisztus még mindig számít ránk!” – fejezte be Krunoslav Milas.

Más országokban is ugyanez a cél de más a módszer. Fontos és továbbgondolásra érdemes, **amit** mondtak – háromnapos cursilló csak fiataloknak, előkészítő lelkigyakorlat, nyári tábor, stb. - de ami nekem igazán példaértékű volt, **AHOGYAN** mondták. Senki nem gondolta, hogy az ő módszere az egyedüli jó megoldás. **Senki nem akarta meggyőzni a másikat sem szelíden, sem erőszakosan a maga igazáról.** Nem volt olyan hozzászólás, hogy „ez azért nem működne nálunk, mert...” Hiszem azt, hogy minden résztvevő azt kereste, hogy mi az, amit a hallottakból be tud építeni az otthoni életébe, az otthoni mozgalomba vagy akár az otthoni egyházközösség életébe. Mindenki meghallgatta a másikat, jegyzeteket készített és hazavitte magában gondolatokat, mint ajándékot: ez tetszik, elmondom az otthoniaknak és megpróbáljuk megvalósítani.

Számomra óriási élmény volt ez a két nap. Jó volt érezni azt a szeretet teljes légkört, amit csak a saját közösségében érez igazán az ember. A Lélek végig ott volt velünk Esztergomban, ebben biztos vagyok.

Debreceni Csaba

VEZETŐSÉGI LELKIGYAKORLAT január 31.-február 1. között LEÁNYFALUN

Szinte minden évben, január 30-a körül lelkigyakorlaton, mélyítón, vagy egyéb más cursillós programon vetünk részt együtt az urammal.

Ezek az alkalmak mindig jók voltak arra, hogy a házassági évfordulónkat és az én születésnapomat a kedves cursillós közösségben is megünnepelhettük.

Idén is így történt, azzal a különbséggel, hogy Gyuri, – Szt. Ágoston szerint – a „túloldalról” vett részt ezen a hétvégi programon.

Az elmúlt öt hónapban szinte minden nap szembesültem olyan

eseményekkel, amelyeket ettől kezdve egyedül kell átélnem, olyan helyszínekre kellett menjek, ahol most vagyok azóta először egyedül.

Ilyen most számomra Leányfalu. A helyszínt is el kell gyászolnom, az időpontot is, a programot is. Nem tagadom, mély sebek szakadnak fel bennem, mindent elsíratok.

De nagyon jó együtt lenni barátokkal, nagyon jó Jézus felé újabb három lépést megtenni, és hagyni, hogy ez is fájjon.

Megosztás a közösségben, a misék, énekek, a közös imák, János atya szelíd, gyönyörű mondatai, hihet-

len tudása, – amit végtelen egyszerűen, átélt hittel és alázattal adott nekünk, mind azt bizonyítják a számomra, hogy ebben az átmeneti állapotban a közösség gyógyít, felemel.

Jézus vigasztal, átölel, velem együtt sír, és hazavár az elkészített helyek egyikére.

Azt mondják, a könnyek gyógyítanak.

Köszönöm mindannyiatoknak, akik ott voltatok, hogy a „gyógyulósomat” türelemmel viseltétek.

De colores.

Fabók Ildikó

Munkatárs voltam a 75. női cursillon

2007 nyarán végeztem a cursillót, mely – azt hiszem mindannyiunknak – hatalmas lelki élményt nyújtott. Már ott éreztem, hogy ez a mozgalom milyen vonzó és hogy egy visszahúzódóbb karakterű embernek is milyen lehetőségeket kínál arra, hogy hitét hitelesebben élje meg.

Telek Margitka ajánlására tavaly szeptemberben részt vettem a munkatársképző kurzuson. Ahogy közeledett a „próba” – megszólalásom ideje, úgy erősödött bennem a vágy, hogy messzire szaladjak... Komoly próbatétel volt pár perces felkészülés után 10-15perces „beszéd”-et tartani! Én ezen inkább „túlestem”.

Mégis, amikor Velencei Kati novemberben felhívott és munkatársnak felkért, szinte – feledve a megpróbáltatás „kínjait” – azonnal igent mondtam. A felkészülés ideje alatt sokat segített a remek társak felkészültsége, segítőkészsége és kritikus, mégis elfogadó, szeretetteljes hozzáállása. Az Apostolság beszédet kaptam, és sok hetes szellemi erőfeszítés, újrafogalmazás eredményeképp megszületett a beszéd. Várakozás teli izgalommal vártam a 75. Cursillót.

Számomra nagyon meghatározó volt a saját cursillomon is, amikor megtudtam, hogy már hetek óta, többen is imádkoznak értem. Ugyanez a meghatározottság töltött el, amikor még a felkészülés ideje alatt megismertük a jelöltek nevét, és ismeretlenül imádkoztunk értük. Nagy szeretettel tudtam rájuk gondolni és kicsit irigykedve is, hogy még előtte állnak annak a csodálatos 3 napnak, ami után megváltozik az életünk, de legalábbis a szemléletünk.

Ugyanez a hangulat uralkodott bennem a leányfalui lelkigyakorlatos ház várócsarnokában, ahol csütörtök este a jelölteket vártuk: sok fáradt, kissé fásult arc, kíváncsiság, kissé „gyanakvó” tekintetek...

Úgy éreztem magam, mint az anyuka, amikor a gyerekei születésnapjára készülődik: előre megtervezve az ünnepség forgatókönyve, a torta kész, az ajándékok becsomagolva.... Vajon örül majd a gyerek a meglepetésnek? Szívet melengető érzés volt megtapasztalni a szinte óráról órára olvadó légkört, látni a zárkózott tekintetek kinyílását, a néha megtört arcok felderülését. És jó volt újra átélni, hogy bár azt hisszük, a saját életünk a legnehezebben viselhető, itt rá kell jönnünk, hogy minden ember hordozza a maga nehéz keresztjét!

Nagyon jó volt munkatársnak lenni: újra hallani a beszédeket, újra megpróbálni érteni, felfogni, átérezni az Isten felénk áradó, feltétlen szeretetének csodáját és megtapasztalni, mennyi csodálatos ember vesz körül bennünket!

Feltétlenül azt gondolom, hogy „megérte” legyőzni a féltékenységet, a hozzá-nem-értés félelmét, a megszólalás izgalmát. Őszintén remélem, és imáimból kérem az Urat, hogy minden résztvevő számára adja meg a kegyelmet, hogy a cursillo fényét tovább vigyék mindenhová, ahová az élet őket rendelte.

Én magam erősebb hittel és két csodálatos barátsággal gazdagabban folytathatom az életem a 75. női cursillon való részvétel után.

Istennek legyen hála és köszönet: Gyuri, Tamás és Zsolt atyának, Katinak, Csillának, Mártinak, Valikának, Ágának, Editnek, Ildinek és Ritának!

De colores!

Bognár Andi

Meghívó

Kedves Barátaink!

20 évvel ezelőtt indult el a Cursillo Mozgalom Magyarországon! 1989. április 13...16. között volt az első férfi, és 1989. június 22...25. között volt az első női cursillo, mindkettő a Székesfehérvár melletti Iszkaszentgyörgyön elsősorban budapestiek részvételével.

Néhány év alatt a szombathelyi, az egri, pécsi, Debrecen-nyiregyházi és a gyulafehérvári egyházmegyében is tartottak cursillót. Az első vezetők Josef García-Cascales CMF (Ő indította el a mozgalmat egyházmegyénkben), Halász Endre, Benkő Antal SJ, Herpy György, Beöthy Tamás SJ, Gaál Jenő SVD, Bóday Jenő SJ, Csókay Károly SJ, Takács Alajos, Morvay Imre, Felföldi László atyák voltak. Később a görög katolikus, a munkácsi, a kalocsai, a váci, a győri, veszprémi, kaposvári egyházmegyékben szerveződött meg a mozgalom. Máig itthon kb. 18.000 résztvevő volt.

Szeretettel hívjuk minden barátunkat, hogy együtt ünnepeljünk, emlékezzünk és készüljünk arra, amire Krisztus hív és küld mindannyiunkat.

Időpont: 2009. április 15. (szombat)

Helyszín: *Előadások, beszélgetések az Avilai Nagy Szent Teréz plébánián, Budapest VI. Pethő Sándor u. 2.
Kulturális és lelki program Thália-stúdióban, Budapest VI. Nagymező u. 26.
Szentmise a plébánia templomban.*

Jelentkezés:

Esztergom-budapesti Ruszthy Gyula 20.466 46 67 ruszthy@ruszthy.hu

Jelentkezés módja: a teljes programhoz 2500,-Ft/fő hozzájárulást kérünk, mely tartalmazza a színházi belépőt és az étkezést. Jelentkezhetek csupán a találkozóra a színházi előadás nélkül (a jegy költsége 1.900,- Ft). Lemondás esetén helyettesítőről kérlek gondoskodj vagy jelezd, ugyanis az összes jegyet már megvettem. A térítést elegendő a találkozó helyszínén a szervező munkatársnak átadni.

Jelentkezési határidő: 2009. április 10.

Rébay Lajos

Részletes program

10.20	Előadás: A cursillo szerepe ma Európában, különleges szerepe az egyházban, hangsúlyok – Josef García-Cascales CMF	Beszélgetés kiscsoportban. 13.40 Kiscsoportok beszámolója.
11.10	Előadás: A cursillo részvételének alakulása a lelkipásztori munkában – Dr Székely János püspök	14.00 Ebédszünet
11.40 Szünet		15.00 Előadás a Thália Stúdió-ban: „Az élet kenyere” Illyés Kinga színjátéka Árpád-házi Szent Erzsébetről – Kolti Helga színművész
11.50	Tanúságtétel: Mit teszek a közéletben? Harrach Péter miniszter	16.45 Szünet
12.20	Tanúságtétel: Mit tettem, teszek? 20 év cursillistaként a munkahelyemen. Rébay Lajos	17.00 Szentmise. Beszéd: A kereszténység szerepe a magyarság jelen életkörülményei között: nyitottság, tanúságtetés, szegénység, szolidaritás, az élet védelme. Spányi Antal megyéspüspök
12.50	Kérdések az előadókhöz.	18.00 Búcsúzás

Köszönöm Uram, hogy rám gondoltál!

Lassan bandukolok lefelé a hegyről...visszahúz a lelkem... előre visznek a lábaim...és a szívem örök bizonyosságot nyert. Azon tűnődöm, miként őrizzem meg és adjam tovább a csodát, amit Isten és a testvérek közösségében megéltem. Vallom, hogy nincsenek véletlenek és ezentúl már azt is, hogy irányít minket a hatalmas Isten megelőző szeretetével csak rá kell hagyatkoznunk. Az év elején, talán mert titokzatos és félelmetes minden kezdet, tudatosan kerestem az alkalmat, hogy töltekezsem és ebben a kutakodásban eszembe jutott egy régi beszélgetés, aztán egy másik elszólás, csillogó szemek és még aznap kapcsolatba léptem a szempár tulajdonosával, hogy megtudjam van-e lehetőségem eljutni egy ilyen alkalomra. Természetesen volt, hiszen ezt készítette elő számomra az Atya, aztán elém hozta azt a kedves barátot is akit megfogott a lelkesedésem. Együtt utaztunk Akkor még nem tudtuk, hogy ebben a tengernyi csodában lubickolnak erdélyi halacszkák is szép számmal.

A csütörtök esti ismerkedéskor idegenek, riadtak, fásultak, gyűrtek és kíváncsiak voltunk, hogy mi következhet még. Aztán ahogy teltek az órák, napok, ahogyan sebeink gyógyultak kisimultunk és fokozatosan átengedtük magunkat az isteni gondviselésnek. Kinyíltunk akár egy rejtőzködő bimbó hogy belső szépségünket megmutatva dicsérjük az Urat teremtményeinkéért. Csodálatos munkatársai voltak az Atyának ezen a hosszú hétvégen. Diszkrétan, határozottan és végtelen szeretettel irányítottak bennünket.

Szép érzések széles skáláját éltem meg és amikor már azt hittem fokozhatatlan az öröm még mindig voltak lelki magasságokba

röpitő élmények. A közösség és ima megtartó erejének bizonyosságát, és Isten soha el nem múló szeretetét hoztam magammal hazatértemben. Legnagyobb gyöngyszemként pedig azt a felismerést őrzöm, hogy „aki soha nem ment el otthonról, az nem tudja milyen hazatérni”. A tékozló fiú történetét egy számomra eddig nem érzékelt ragyogásban ismertem meg. Győzzük le félelmeinket, tegyük félre a büszkeségünket és a bűneink felett érzett szégyenünket és siessünk vissza az Atyához, mert Ő kezdettől fogva vár és hív magához. Nem rója fel a rosszat és nem kér számon. A megtérővel örül és lakomát ül, mert mindannyian, egyenként fontosak vagyunk számára.

Miközben a testvéreket csodálattal szemléltem a találkozásainkban újabb felismerés született a szívemben. Biztos vagyok benne, hogy ilyen és ehhez hasonló alkalmak kellenek ahhoz, hogy a szétszabdalt, erkölcsileg is lezúllott nemzetünk felemelkedjen, és lélekben összeforrjon.

Az örök negyedik nap csodájáról vendéglátó testvéreink gondoskodtak. Soha nem tapasztalt módon voltunk együtt további két napot. Éjszakába nyúló beszélgetések Jézus Krisztus megváltó voltáról és Isten dicsérete jellemezte a náluk töltött időt.

Köszönöm Uram, hogy rám gondoltál, hogy éppen most és hogy elém hoztad azt a sok kedves testvért, – mind-mind kivétel nélkül, – akik örök nyomot hagytak bennem és akik által megsejthettem, hogy, milyen lehet a te Országod. Vágyom hozzád Uram!

De colores!!!!

Orbán Marika Székelyudvarhelyről.

† Beérett, méltónak találtatott, s ezért hazahívta Őt a Mindenható

Sándorfi István atya halálhíre nagyon megdöbbenett, de a megrendülés után ez a mondat jutott először eszembe:

Beérett, méltónak találtatott, s ezért hazahívta Őt a Mindenható.

Hat év, mióta ismerem, rövid idő az egész életéhez képest, ezért csak néhány képet, találkozást tudok mementóként felidézni.

– Szent Mihály napján, 2002-ben ismertem meg, eljött a búcsúra, mint a szomszéd plébánia plébánosa. Néhány mondatot váltottunk csupán. Kicsit „kádereztek” egymást, Ő kérdezte, hogy kerültem ide, én meg mindjárt azt, hogy ismeri-e a cursillót. Váratlan volt a válasza: De Colores! – kiderült, hogy hozzám hasonlóan Kőszegen végzett, csak talán egy évvel később. 2003-ban az új közösségi házban voltak havonta a munkatárs iskolák, ide rendszeresen átjött, így egyre jobban megismerhettük egymást. A következő évben már a jámborságról, az Isten-kapcsolatról beszélt egy ilyen szombaton. Minden mondata arról az örömről szólt, amelyet a bensőséges Isten-kapcsolat jelentett neki. Akkor és ott fogalmazódott meg bennem az elhatározás: szeretném, ha együtt szolgálhatnánk egyszer a cursillo három napján. Így lett István atya a 60. női cursillo papja, amelyen kőszegi és budapesti munkatársak közösen szolgálhattunk. A felkészülésekre hűségesen járt, figyelt bennünket, a legapróbb részletek is érdekelték.

Szerettük őt, és Ő is jól érezte magát közöttünk-néha-néha magáról is beszélt, de csak egy picit, nagyon zárkózott volt.

Amikor csütörtökön indultunk Leányfalura, mi mentünk érte kocsival Cinkotára. Döbbenet láttam, hogy azok a csúnya kiütések, amelyek a ké-

szület utolsó heteiben megjelentek a kezén, mostanra az arcát is elborították. Látszott, hogy nagyon zavarja, de sajnos arra már nem volt idő, hogy valami hatásos gyógyírt keressünk rá.

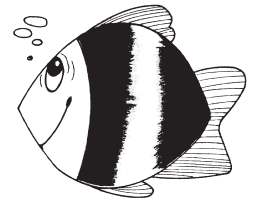
– Szent Pál is, a cursillo védőszentje valami bőrbajjal küszködött, – mondta mosolyogva, s elkezdtek a szolgálatot. Úgy tűnt, hogy a meleg, és az izgalom, ami velejárója az első szolgálatnak – még jobban belobbantotta a bőrét, sokat kínlódott, de még négy szemközt sem panaszkodott. Péntek délután már senki nem vette észre, hogy milyen az arca, szinte minden mondatát le akartuk jegyzetelni, olyan mély, megimádkozott hit és keresztény élet beszédekkel mondott. Akik nála gyóntak, valami hatalmas békét és nyugalmat kaptak. A szentmisét odaadással, teljes szeretetével, úgy mutatta be, hogy sokan megérthettük: itt van élete lényege, és csúcspontja, ennél fontosabb nincs számára. A Krisztus áldozatát bemutató pap, aki minden összeszedettségével azt teszi nyilvánvalóvá a jelenlévők számára, hogy itt van mindannyiunk életének a legfontosabb pillanata.

A cursillo után az ultreyákra is rendszeresen eljött, majd plébániáján összehozta a cursillistákat, és velük közösségben élte a negyedik örök napot. Sok Érted mondott imával, s azzal a jelképes kis tulipán csokorban megbúvó mosolygó halacszkával, amelyet a sírodba temettünk – búcsúznak Tőled István atya.

Amikor halálhírét vettem kedden 7-kor, a megdöbbenés után első gondolatom az volt, hogy beérett, megérkezett oda, és Ahhoz, aki legfontosabb volt az életében.

Marótiné Gabi

! Változás az újság megjelenésében!

A folyamatosan és jelentősen emelkedő nyomdai és postaköltségek miatt azt tervezzük, hogy 2009-től a De Colores újságot évente csak egyszer jelentetjük meg papíralapon ünnepi számként, a további lapszámokat pedig e-mail-en küldjük el olvasóinknak.

Jelenleg is többen már kizárólag ebben a formában kérik az újságot, és tapasztalataink szerint egyre több cursillista rendelkezik e-mail címmel.

Azok számára akiknek a lapterjesztés ezen módja nem megfelelő, és továbbra is papíralapon kérik az újságot, költségtérítés mellett lehetővé tesszük, hogy a De Colores újság valamennyi lapszámát nyomtatott formában kapják meg.

2009. évi költségtérítés összege (a teljes évre) 2.000,-Ft, és kérünk benneteket, hogy ez irányú igényeteket mihamarabb jelezzétek a Média csoport felé (bpcursillo@freemail.hu) vagy a titkárságon.

Megértésüket előre is köszönöm.

De Colores! Ruszthy Gyula

RENDELKEZŐ NYILATKOZAT A BEFIZETETT ADÓ EGY SZÁZALÉKÁRÓL

A kedvezményezett adószáma:

1	8	0	5	1	5	0	6	-	1	-	4	3
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

A kedvezményezett neve: (nem kötelező kitölteni)

Cursillo Alapítvány

Ezzel a nyilatkozattal az Ön által kiválasztott szervezet (alapítvány, egyesület, stb.) javára rendelkezhet. Kérjük, mindenképpen töltsse ki a fenti adószám rovatot!

TENNIVALÓK

1. Ezt a nyilatkozatot tegye egy olyan méretű borítékba, amely éppen meghaladja e rendelkező nyilatkozat méretét!
2. A kisborítékon tüntesse fel **nevét, állandó (bejelentett) lakcímét és adóazonosító jelét!**
3. A másik (egyházi 1%-áról) rendelkező nyilatkozatot is **ugyanebbe a kisborítékba** tegye!
4. Zárja le és írja alá a kisborítékot a hátoldalon úgy, hogy aláírása átnyúljon a ragasztáson!
5. A kisborítékot küldje be, vagy adja le!

